

Com un ganivet de sushi

ANNA CARRERAS

Si Jordi Dausà (Cassà, 1977) fos berlinès o londinenc, els premis i els reconeixements li sortirien per les orelles. La novel·lassa *Nit de matapobres* —cent trenta pàgines, un gran prodigi— no té res a envejar a la distingida literatura europea, d'ara i d'abans. És més: l'anàlisi abissal de les relacions humanes (amb l'accent posat sobre l'estrambòtica simbiosi de l'Univers Parella) frega el psicologisme destil·lat per boxadors de les lletres com Proust o Rodoreda. En Roger i la Bàrbara se separen, passen pel Període de Reflexió i forgen camins diferents però amb alguns (molts) punts de fusió. El cordó umbilical de l'amor passió no es fa miques així com així, i menys encara quan la relació ha estat efervescent, original i punk. Dausà escriu un llibre que cobra intensitat des del primer capítol, com ja va fer a *Manual de supervivència* i a *El gat de Schrödinger*, però ara amb més ironia, més astúcia i més ofici. A la ciutat on viuen (provinciana, sòrdida i amb aires de grandesa) hi treu el cap una nova droga —el sidral— i la seva versió xunga, el matapobres: la substància fila rat-

lles de trames enxarxades i fa, del llibre, una autopista moderna, nocturnal, trepidant i molt filosòfica sobre el no-res que som. Empeltat de cinema, música i acció, l'estil de Dausà abasta la maduresa: si busques les costures entre els diferents materials que utilitza l'autor no les trobes. Veiem allò que llegim. Tot, sense excepció. Patim, riem, passem por i rebem els punys del viure. Això és la veritat de l'art. L'autor diu que la literatura autèntica és la que fa que el lector canviï quan acaba el llibre. Després de llegir *Nits de matapobres* la nostra manera d'entendre'ns ha mudat i tanquem el llum

**La novel·lassa
Nit de matapobres
—cent trenta
pàgines, un gran
prodigi— no té res a
envejar a la distingida
literatura europea,
d'ara i d'abans**

DAUSÀ MASCORT, Jordi
Nits de matapobres

Col·lecció Narrativa
Contemporània, 5
Brau Edicions
Figueres, 2015
136 pp..

amb certa cautela. Apostem una mica més per la vida, per la durabilitat, i, sobretot, sortim sacsejats per una història —que pot ser la crònica de qualsevol— que ens ha fet trempar i destrempar (llegeixi's riure i pensar) a parts iguals. Domesticar el llenguatge, això fa el *ronin* de Cassà.

Testimonis de la nostra història

PAGÈS I CASSÀ, David

**Entrevistes
a 40 personalitats
dels Països Catalans**

Curbet Edicions
Girona, 2015. 440 p.

NURI SALVADOR

L'autor es va marcar com a fil conductor de la seva obra la intenció de contribuir a donar a conèixer el conjunt dels Països Catalans, els seus problemes i les seves qualitats. En el darrer